

چکیده

مطابق ماده یک اعلامیه جهانی حقوق بشر، تمام افراد بشر آزاد به دنیا می‌آیند و از لحاظ حیثیت و حقوق با هم برابرند یکی از مبانی اعتقادی نظام جمهوری اسلامی ایران نیز ایمان به کرامت و ارزش والای انسان و آزادی توأم با مسئولیت او در برابر خداوند است به همین خاطر دولت مکلف است برای نیل به این مقصود آزادی‌های سیاسی و اجتماعی را حدود قانون تأمین کند.

ماده ۹۶۰ قانون مدنی کشورمان نیز در این زمینه اشاره می‌دارد: «هیچ کس نمی‌تواند از خود سلب حریت کند یا در حدودی که مخالف قوانین و یا اخلاق حسنه باشد از استفاده از حریت خود صرف‌نظر نماید». بنابراین چه محنت و محرومیت و عذابی سخت تر و دردناک‌تر از سلب یا تهدید آزادی از همین روست که حبس از روزگاران قدیم و در جوامع مختلف به عنوان نوعی مجازات به کار رفته است، این مجازات طی قرون متمادی دستخوش فراز و نشیب‌ها و تغییرات فراوانی بوده است تا این‌که بالاخره در قرن نوزده به عنوان مجازات اصلی برای مجازات و در عین حال اصلاح مجرمین رواج یافت.

امروزه تدابیر و شیوه‌هایی برای پربار کردن نقش اصلاحی و تربیتی این نوع مجازات و همچنین کاهش اثرات سوء آن مورد توجه حقوقدانان قرار گرفته است که اعمال این تدابیر دست کم به دفع قسمتی از این آثار زیانبار کمک خواهد کرد از جمله این شیوه‌ها نظام آزادی مشروط است که در این تحقیق پس از ذکر تاریخچه، تعریف و مبانی آزادی مشروط در فصل اول، به بررسی دقیق شرایط اعطای آزادی مشروط در فصل دوم و سپس تحلیل تشریفات، مدت و آثار آن ضمن فصل سوم در حقوق دو کشور ایران و انگلستان پرداخته‌ایم.

واژه گان کلیدی:

آزادی مشروط، مجازات، محکوم، حبس، حقوق جزای انگلستان، شرایط اعطای آزادی مشروط، تشریفات اعطای آزادی مشروط، مدت آزادی مشروط و آثار آزادی مشروط.

